

وطن امروز

ایده روحانی برای حل مشکلات جهان
بامدل توافق هسته‌ای

برجام ثمر نداده الگو شد!

صفحه ۲

سایه وحشت بر ترکیه

■ گروه‌های تروریستی در سوریه
پیروزی اردوغان را تهریک گفتند

گروه بین‌المللی: انتخابات پارلمانی تکراری روز یکشنبه در ترکیه، به تکرار نتایج انتخابات خردادماه گذشته منجر نشد و با دست یافتن حزب حاکم عدالت و توسعه به اکثریت مطلق کرسی‌های مجلس، حال این کشور بیش از

پیش به سمت دیکتاتوری ریاستی رجب طیب اردوغان پیش می‌رود. با آنکه مشارکت ۴۶/۲ میلیون نفری در انتخابات اول نوامبر دست کم به میزان ۲ درصد نسبت به مشارکت ۴۷/۵ میلیونی انتخابات سراسری ۵ ماه پیش کاهش یافت اما در کمال تعجب احزاب مخالف دولت، حزب عدالت و توسعه در این دوره ۴/۵ میلیون رأی

بیشتر از دور قبل کسب کرد تا با کسب نزدیک به نیمی از مجموع آرا صاحب ۳۱۶ کرسی از ۵۵۰ کرسی پارلمانی شود و قادر به تشکیل دولت تک‌حزبی خود بدون نیاز به ائتلاف با ۳ حزب بزرگ دیگر باشد. آمارها نشان از آن دارند که طبق آنچه مخالفان نگرانش بودند، افزایش آرای حزب اردوغان تحت تاثیر بحرانی شدن کشور و در گرفتن شبه‌جنگ داخلی در ۵ ماه گذشته با دست‌های پشت‌پرده رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر بوده است، چرا که با دوقطبی شدن جامعه، ترک‌های ملی‌گرای متعصب و همچنین ساکنان غیر کرد مناطق بحرانی کردنش عمداً در شرق و جنوب کشور همراه با کردتبارهای این مناطق که دارای منافع در ارتباط با دولت

مرکزی هستند، رای خود را از احزاب رقیب دریغ کرده و به اکارتی داده‌اند. بدون تردید رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه و احمد داوودو، نخست‌وزیر با همه اتهاماتی که مبنی بر راه‌انداختن جنگ خودساخته داخلی با کردها و حمایت از جنایت‌های داعش در این کشور به آنها وارد می‌شود خود را پیروز اصلی تحولات خطرناک ۵ ماه گذشته می‌دانند. البته اگر چه حزب آنها با گذراندن گردنه روز اول

نوامبر ظاهراً دوباره بر مرکب مرد سوار شده و تا سال ۲۰۱۹ نهاد ریاست جمهوری و ۲۰۲۰ دولت را در کنترل خود خواهد داشت اما نباید این را نادیده گرفت که ترکیه امروز دیگر ترکیه پویای سال‌های اخیر و حتی همان کشور نسبتاً آرام ۵ ماه پیش نیست. اردوغان یک روز پس از انتخابات پارلمانی و پیروزی حزبی که علناً در جایگاه ریاست‌جمهوری نیز از آن حمایت می‌کند بر لزوم اتحاد در کشور تاکید کرد و در جمع گروهی از هوادارانش در استانبول گفت:

«راهِ مردم نشان داد انتخابی به جز ثبات وجود ندارد و من هم امیدوارم این بهترین انتخاب برای کشور باشد. از مردم می‌خواهم با هم یکی باشند. همگی همچون برادر و خواهر و بگذارند ترکیه با هم یکپارچه شود.» اما مخالفان اردوغان بویژه کردها نقلی او را در کردی نمی‌کنند و او را به چشم دیکتاتور جدید کشورشان می‌نگردند چنانکه حرف‌های یارغار رئیس‌جمهور احمد داوود اوغلو پس از پیروزی اخیر نیز ثابت کرد

حزب عدالت و توسعه چه اشتیاقی برای تبدیل نظام قدرت حزبی موجود به نظام قدرت متمرکز ریاستی دارد. ممکن است بخش مهمی از جامعه ترکیه تجربه خوبی از دولت‌های ائتلافی یا بی‌ثبات گذشته نداشته باشند و از تاثیر یک دولت تک‌حزبی بر رشد اقتصاد بگویند اما این درباره شرایط نام‌فعلی ترکیه صدق نمی‌کند. مساله اینجاست که جامعه بشدت قوی شده امروز آناتولی همین دولت ائتلافی می‌توانست مانع پیشرفت روند تجزیه در ترکیه شود. شهرهای

کردنشین ترکیه از جمله دیاربکر از شامگاه یکشنبه با اعلام نتایج اولیه انتخابات، بار دیگر صحنه درگیری میان پلیس و جوانان کرد بود. این درگیری‌ها در اعتراض به نتایج اعلام شده مبنی بر کسب اکثریت توسط حزب حاکم یعنی حزب عدالت و توسعه و کاهش کرسی‌های حزب دموکراتیک خلق‌ها در این شهر در گرفته است.

ادامه در صفحه ۵

دولت بدون اخذ تضمین کتبی برای لغو تحریم‌ها از آمریکا و اتحادیه اروپا اجرای تعهدات خود در برجام را آغاز کرد

عمل خلاف!

■ صالحی: جمع‌آوری سانتر بی‌فیوژها را در نظنز آغاز کردیم

■ تذکر ۲۰ نماینده مجلس به رئیس‌جمهور

صفحه ۲

کنفرانس نفتی تهران: نمایش بی‌روح با کارگردانی ژنرال زنگنه

وقتی عروس به خواستگاری داماد می‌رود!

آزما چه بوده است. به اذعان حسینی، دلیل اصلی تعویق برگزاری این کنفرانس در لندن زمان اجرایی شدن برجام بوده است. وی در این باره توضیح داد: «با توجه به اینکه پیش‌بینی شده تحریم‌ها از ژانویه ۲۰۱۶ برداشته شود بنابراین زمان برگزاری این کنفرانس به فوریه (اسفند) تغییر کرد که به نظر می‌رسد از ماه دسامبر و روزهای پایانی سال ۲۰۱۵ بهتر باشد. با برداشته شدن رسمی تحریم‌ها در این مدل قسرارادی در لندن امکان برگزاری است تعویق چندین و چندباره کنفرانس رومانی از این مدل قسرارادی در لندن امکان پذیر است. این کنفرانس، محرمانه مانع مفاد آن در داخل کشور، ابهام در تطبیق آن با اصول اقتصاد مقاومتی و صدا البته شفاف نبودن وزارت نفت با کارشناسان و اصحاب رسانه است که در یادداشت منتشره در «وطن امروز» که بیست و یکم شهریور ماه به چاپ رسید با تفصیل این موارد توضیح داده شد.

اما چهارم مهرماه بود که بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت، از برگزاری کنفرانس رومانی از قرار دادهای جدید نفتی در تهران خبر داد. زنگنه با اشاره به اینکه قراردادهای جدید نفتی، ابان‌ماه امسال در تهران به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی خواهد شد، گفت: «در کنفرانسی که در تهران برگزار می‌شود پروژه‌هایی که قرار است در قالب این قرارداد توسعه پیدا کند به سرمایه‌گذاران، معرفی خواهد شد.» اتخاذ این تصمیم باعث شد کارشناسان، این اقدام وزارت نفت را به فال نیک بگیرند و موج انتقادها درباره برگزاری این کنفرانس در لندن تا حدودی فروکش کند و مسؤولان وزارت نفت برای توصیف این تصمیم از تعابیر دهان‌پرکنی استفاده کنند. به طور مثال، «رکن‌الدین جوادی» معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، برگزاری این کنفرانس در تهران را یک حرکت ملی دانست و در سطره پیش‌بینی خود از حضور شرکت‌های مطرح بین‌المللی در کنفرانس تهران گفت: «شواهد از استقبال گسترده از این کنفرانس حکایت دارد. هم‌اکنون بسیاری از شرکت‌های بزرگ نفتی در حال بازگشایی و فعال کردن دفاترشان در تهران هستند.»

به هر ترتیب وزارت نفت و حامیان رسانه‌ای‌اش این مساله را در بوق و کرنا کرده و به کرات گفتند و نوشتند: «تهران جای لندن را گرفت!» اما اظهارات سیدمهدی حسینی، رئیس کمیته بازرگری قراردادهای نفتی و اخبار منتشرشده از سوی رسانه‌ها، برخی زوایای پنهان مساله را آشکار کرد و مشخص شد دلیل لغو کنفرانس لندن در

انرژی مهندس امید گرواند: بی‌تردید

ایرانبه البته به نوعی اقتصاد متکی به نفت کشور، وابستگی زیادی به قراردادهای جدید نفتی تدوین‌شده توسط وزارت نفت دارد، چرا که قرار است براساس این قراردادها بخش عظیمی از حوزه‌های نفت و گاز کشور به شرکت‌های خارجی واگذار و ۵۰ پروژه نفت و گاز به ارزش ۱۸۵ میلیارد دلار به شرکت‌های خارجی ارائه شود. اما آنچه باعث نگرانی است تعویق چندین و چندباره کنفرانس رومانی از این مدل قسرارادی در لندن امکان پذیر است. این کنفرانس، محرمانه مانع مفاد آن در داخل کشور، ابهام در تطبیق آن با اصول اقتصاد مقاومتی و صدا البته شفاف نبودن وزارت نفت با کارشناسان و اصحاب رسانه است که در یادداشت منتشره در «وطن امروز» که بیست و یکم شهریور ماه به چاپ رسید با تفصیل این موارد توضیح داده شد.

اما چهارم مهرماه بود که بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت، از برگزاری کنفرانس رومانی از قرار دادهای جدید نفتی در تهران خبر داد. زنگنه با اشاره به اینکه قراردادهای جدید نفتی، ابان‌ماه امسال در تهران به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی خواهد شد، گفت: «در کنفرانسی که در تهران برگزار می‌شود پروژه‌هایی که قرار است در قالب این قرارداد توسعه پیدا کند به سرمایه‌گذاران، معرفی خواهد شد.» اتخاذ این تصمیم باعث شد کارشناسان، این اقدام وزارت نفت را به فال نیک بگیرند و موج انتقادها درباره برگزاری این کنفرانس در لندن تا حدودی فروکش کند و مسؤولان وزارت نفت برای توصیف این تصمیم از تعابیر دهان‌پرکنی استفاده کنند. به طور مثال، «رکن‌الدین جوادی» معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، برگزاری این کنفرانس در تهران را یک حرکت ملی دانست و در سطره پیش‌بینی خود از حضور شرکت‌های مطرح بین‌المللی در کنفرانس تهران گفت: «شواهد از استقبال گسترده از این کنفرانس حکایت دارد. هم‌اکنون بسیاری از شرکت‌های بزرگ نفتی در حال بازگشایی و فعال کردن دفاترشان در تهران هستند.»

به هر ترتیب وزارت نفت و حامیان رسانه‌ای‌اش این مساله را در بوق و کرنا کرده و به کرات گفتند و نوشتند: «تهران جای لندن را گرفت!» اما اظهارات سیدمهدی حسینی، رئیس کمیته بازرگری قراردادهای نفتی و اخبار منتشرشده از سوی رسانه‌ها، برخی زوایای پنهان مساله را آشکار کرد و مشخص شد دلیل لغو کنفرانس لندن در

درباره خطای اتمی هاشمی

اگر دیگری این حرف را زده بود؟!

بودا بله هاشمی چند روز قبل در مصاحبه با سایت امید هسته‌ای مدعی شده بود: «در سفر پاکستان می‌خواستم با عبدالقادر خیران دیدار کنم اما به من نشان ندادند. او معتقد بود کشورهای اسلامی باید بمب اتم داشته باشند.» (در سال ۶۱ ذهنبیت ما این بود که باید خود را به عوامل بازدارنده مسلح کنیم» و «درست است که ما اجازه رفتن به طرف سلاح هسته‌ای را نداریم ولی اگر شرایطی پیش بیاید و ضرورتی پیدا کند یا دشمنی پیدا کنیم که بخواهد از این سلاح استفاده کند، قدرت ما محفوظ است.» این جملات رئیس مجمع تشخیص مصلحت‌ها تیتیر یک همه رسانه‌های ضد انقلابی است که دنبال بهانه برای حمله به ایران می‌گردند. این صحبت‌ها باعث شده روزنامه صهیونیستی هاز تص بگوید: «رئیس‌جمهور پیشین ایران اعتراف کرد ایران همواره، به طور پنهانکارانه‌ای به دنبال بمب اتم بوده است. اکبر هاشمی هدف از برنامه هسته‌ای ایران را بازدارندگی در سایه جنگ طولانی مدت با عراق اعلام کرده است.» رادیو سراسری رژیم صهیونیستی نیز در گزارشی با عنوان «گزارشات نشان می‌دهد یک رئیس‌جمهور سابق اعتراف کرده ایران به دنبال بمب هسته‌ای است» نوشت: «فرسنجانی در مصاحبه‌ای گفت برنامه هسته‌ای ایران با قصد کسب قابلیت ساخت سلاح هسته‌ای شروع به کار کرده است و گفته که «وایل که شروع کردیم، در جنگ بودیم و دنبال این بودیم که چنین امکانی برای روزی که دشمن ما بخواهد از سلاح هسته‌ای استفاده کند، داشته باشیم.»

آروزت شوا نیز در تحلیل دیگری گفت: با وجود آنکه فرسنجانی می‌گوید «سازدکترین ما استفاده صلح‌آمیز هسته‌ای بود» اما وی در مقابل تاکید کرده است «اگرچه هیچ وقت از ذهن ما بیرون نمی‌رفت که اگر روزی بنا باشد خطری ما را تهدید کند و ضرورتی باشد، امکان اینکه به طرف دیگر هم برویم را داشته باشیم.» ونگاه رادیو اسرائیل همچنین نوشت: فرسنجانی همینطور فاش کرد، چگونه ایران جزو «قلیت نخرسند از توافق در جهان» هستند، معرفی می‌شد.

اما ناقل این سخن در چند روز گذشته از سوی دولت یا رسانه‌های آن، از سوی اصلاح‌طلبان طرفداران آن و از سوی هیچ کدام از طوایف اطراف دولت مورد نقد قرار نگرفت، کما اینکه بسیاری دیگر از ویژه‌خواری‌ها و امتیازات ویژه اطرافیان ناقل مثل هفت‌تیرکشی یا پدروسخته‌بازی خواندن حکم زندان مهدی هاشمی مورد نقد قرار نگرفت، چرا که آقای هاشمی فرسنجانی این سخن را گفته

ادامه در صفحه ۵

ارائه علمی خطاب به هیأت نظارت بر مطبوعات

اهمیت نقض حاکمیت ملی

■ مجتبی‌اصغری

هفته گذشته یادداشت «وطن امروز» با عنوان «چرا این روایت تک‌ذیب‌نشد؟ ادعای راکفلر هادرباره ظریف» که همراه به گزارش خبرگزاری بلومبرگ تحت عنوان «چگونه دیپلماسی آزاد بانکداران تحت حمایت راکفلرها راه را برای توافق هسته‌ای با ایران هموار کرد؟» منتشر شده بود، به حکم هیأت نظارت بر مطبوعات مشمول «تذکر» واقع شد. افزایش مکرر تذکرات قانونی به «وطن امروز» به‌عنوان یکی از رسانه‌های ایرانی مجری «روزنامه‌نگاری تحقیقی» در برهه تاریخی اخیر را می‌توان با گمانه‌های سیاسی مطرح تحلیل کرد اما آنچه حقیقتاً تأثیر انگیز است، شیوه برخورد یک نهاد نظارتی با «مدل‌سازی علمی» برآمده از دانش «داده‌کاوی» در ایران است. «داده‌کاوی» منابع آزاد» یک علم با سابقه رسمی چند دهه ساله است و به واسطه مرحله مهم «کشف فرضیه»، تحلیلگر ناچار از ارائه مدل‌سازی صورت گرفته در عرصه رسانه به منظور آشکارسازی زوایای دقیق‌تر ماجرا و ارائه هشدار و تکمیل پروژه با اطلاعات دریافتی است. اما عقل حکم می‌کند در مسیر اجرای یک دیپلماسی ملی، نتایج رصد دقیق داده‌های منتشر شده از مراکز رسانه‌ای و اندیشکده‌ها و اتاق فکر دشمن را «اعتبارسنجی» کرده و سپس به ارائه «مدل تحلیلی» بپردازیم. پس وقتی می‌گوییم «داده‌کاوی» یک علم است یعنی مسیر بررسی و صحت‌سنجی اطلاعات، دارای شاخصه‌هایی علمی است. حال از کجا بفهمیم گزارش مبسوط خبرگزاری بلومبرگ و ادعاهای مطرح شده در خصوص مدیریت و اراده ۱۰ ساله برخی مدیران عالی‌رتبه ایرانی و مراکز وابسته به وزارت امور خارجه، توسط بنیاد برادران راکفلر و پردرداری از ارقام میلیارد دلاری در این مسیر قابل اعتبار است؟

■ اصالت منبع منتشر کننده

۱- اخبار یادشده از رسانه همسو با دیپلماسی «سازش ایران و آمریکا» یعنی خبرگزاری مشهور بلومبرگ منتشر شده است، کما اینکه اندیشکده‌هایی که پس از تصویب برجام، ابراز شادمانی و موفقیت کردند و به سهم خود در این پروسه دیپلماتیک اعتراف کردند همگی از خاستگاه مشترک جریان برخوردارند و حتی صندوق تأمین بودجه سالانه آنها یکسان است.

این خبر در مجموعه بزرگی از رسانه‌های مشهور و معتبر غربی و شرقی بازنشر شده است و تاکنون نقیض آن حتی از جانب افراطی‌ترین رسانه‌های داخلی در دفاع از ظریف و همکاران منتشر نشده است. متأسفانه اسناد قدیمی منتشر شده در صندوق برادران راکفلر، چک‌های مالی و اسناد اداره اندیشکده‌هایی همچون نایاک، پولوتسز و پاکوش به‌عنوان سازوکار عملیاتی و اجرایی «ایران پروجکت» با ادعای مدیرعامل راکفلرها در گزارش بلومبرگ همخوانی کامل دارد. این در حالی است که پیش از این نیز به طور مثال «وطن امروز» فاش کرده بود نمایندگان نایاک از جمله تریتا پارسی، رضا مرعنی، هومن مجد و... به‌عنوان عوامل رسمی «پروژه ایران»، در حالی در کنار میز مذاکرات ایران و آمریکا حاضر شده‌اند که رسماً با بودجه صندوق برادران راکفلر ارتزاق می‌کنند با این وجود برخی مدیران عالی‌رتبه وزارت خارجه لایه مذکور را تأمین‌کننده «منافع ملی ایران» خوانده بودند!

■ اصالت مدعی عالی‌رتبه

۲- «استفان هاینز» مدیرعامل بنیاد برادران راکفلر، از اعتبار جهانی برخوردار است و به طور مثال در سفر به ایران مورد استقبال رسمی دیپلماتیک قرار گرفته است. وی شائیتی بالاتر از هر دیپلمات غربی دارد و بعید به نظر می‌رسد با ارائه جزئیات قابل راستی‌آزمایی به تخریب برخی چهره‌های مشهور اقدام کرده باشد. اسناد و نقطه‌گذاری‌های تاریخی و نام افراد حاضر در دوره‌های مذاکراتی گزارش یادشده بنا بر اطلاعات رسمی منتشر شده در درگاه‌های خبری، تأیید می‌شود و گزارش از چارچوب زمانی صحیحی برخوردار است.

■ بازنشر مکرر و سکوت ناظر

۳- گزارش مذکور یک هفته پس از انتشار در بلومبرگ، در ۱۱ تیر ۹۴ در ایران ترجمه و در مجموعه‌های از خبرگزاری‌ها و سایت‌های خبری بازنشر شد.

ادامه در صفحه ۵

ادامه در صفحه ۵